

Pane Klimánek, i toto co říkáte je špatně. Neutrino reaguje s neutronem dvěma způsoby, tedy tak, že vzniká buď elektron nebo mion a vždy k tomu plus (!) proton. Takže :

- a) při slabé interakci neutronu s neutrinem mionovým vzniká proton a mion
- b) při interakci elektronového neutrina s neutronem vzniká elektron a proton.

Opravte si to.

Já jsem sice analfabet, ale to co říkám dokáži pomocí svých substitučních rovnic dvouznakových čili dvouveličinových, které platí tedy pro dvě veličiny „délka a čas“ a „vzorečků“ pro elementární částice z dimenzí veličin (kde indexy a koeficienty jsem potlačil)

$$\begin{array}{cccccc}
 \nu_{\mu} & + & n^0 & = & p & + & \mu^{-} \\
 \downarrow & & \downarrow & & \downarrow & & \downarrow \\
 x^1 \cdot t^1 & & x^3 \cdot t^1 & & x^3 \cdot t^0 & & x^1 \cdot t^2 \\
 \hline
 x^1 \cdot t^0 & & x^0 \cdot t^3 & = & x^0 \cdot t^2 & & x^1 \cdot t^1 \\
 & & & & & & & 5 & 5 \\
 & & & & & & & 5 & 5
 \end{array}$$

$$\begin{array}{cccccc}
 \nu_e & + & n^0 & = & p & + & e^{-} \\
 \downarrow & & \downarrow & & \downarrow & & \downarrow \\
 x^0 \cdot t^1 & & x^3 \cdot t^1 & & x^3 \cdot t^0 & & x^2 \cdot t^2 \\
 \hline
 x^0 \cdot t^0 & & x^0 \cdot t^3 & = & x^0 \cdot t^2 & & x^2 \cdot t^1 \\
 & & & & & & & 5 & 5 \\
 & & & & & & & 5 & 5
 \end{array}$$

... tyto rovnice (potažmo dvouznakové vzorce pro elementární částice) jsou zjednodušeným zápisem vlnových funkcí pro „lokální vlnobalíčky“ každého elementu a jak vidíte, vždy má každá částice „zabudovanou“ jinou „vlnu“ při použití dimenze délkové i dimenze časové, přitom vynechané indexy znamenají vždy jinou dimenzi budeme-li je nějak číslovat, např. osa x,y,z se dají číslovat 1,2,3 žeano, takže index vyjadřuje vždy jinou použitou dimenzi. Dimenzí každé veličiny může být mnoho. Vlnovou rovnicí si pak musí matematik už stvořit sám. Koeficienty číselné vynechané u každé neznámé jsou zde také vynechány a hrají roli při specifikacích „jaderných efektů, kvantových číslech aj.“ tj. izospinech, úhlech rozptylu, aj. ... to už nechávám na lepší borce než jsem já. Obecný vzoreček pro libovolnou částici pak je :

$$\frac{\alpha \cdot x_1^m \cdot \beta \cdot t_k^n}{\gamma \cdot x_a^d \cdot \delta \cdot t_b^h} = 1$$

Velmi naivní příklad jak bych se snažil udělat matematicky „vlnobalíčky“ jako vlnové rovnice zde :

Příklad interakční rovnice bude

$$\left(c^2 \cdot \frac{dx_2}{dt_1} \cdot \Delta t_1 \right) = \left(\frac{d^2 x_2}{dt_1^2} \cdot \Delta x_1 \right) + \left(c \cdot \frac{dt_1 dt_2}{d^2 x_2} \cdot \Delta x_2 \right) + \left(\frac{1}{\Delta t_2} \right)$$

n
=
p
+
e⁻
+
v⁻

(neutron)
=
(proton)
+
(elektron)
+
(anti ný)

...anebo s celým výkladem takto :

Zde pokus o výklad myšlenkového postupu „výroby“ elementu-vlnobalíčku z dimenzí veličin délka a čas

Například taková frekvence dvou různých zdrojů vln :

$f_1 = u / \lambda_1$; $f_2 = u / \lambda_2$ mlčky se ovšem předpokládá „jednotné neměnné tempo odvíjení času“ v těžce soustavě všech zdrojů. Ale to není pravda. Při $v \rightarrow c$ dochází k dilataci času a tu si lze logicko-filozoficky i matematicky vyjádřit jako jiné tempo odvíjení času v těžce soustavě.

Zápisy pak mohou vypadat takto :

$f_1 = w / \lambda_2$; $f_2 = u / \lambda_2$ $f_3 = c / \lambda_2$

anebo zápisy pak mohou vypadat takto :

$f_1 = w / \lambda_2$; $f_2 = v / \lambda_3$ $f_3 = c / \lambda_4$ abych tím "oznámil" bud' dilatace-kontrakce anebo plynulé změny etalonů-je dnotek dimenzí.

Obdobné zápisy v bleděmodrém, smyslem obdobné jsou zápisy v podobě parciálních derivací.

$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} = c^2 \cdot \frac{\partial u}{\partial x}$ (01) je vlnová rovnice, ano ?

$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} \cdot \frac{\partial x}{\partial u} = c^2$ (02) a tohle (02) už vlnová rovnice není ?

$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} \cdot \frac{\partial x}{\partial u} = c^2 \cdot \frac{\partial^2 u}{\partial t^2} \cdot \frac{\partial x^2}{\partial^2 u} \cdot \frac{\Delta x}{x}$ (03) pokud (02) je vlnová rovnice, pak je vlnová rovnice i (03), né ?

A když myšlenkově a logicky přistoupíme k možnosti existence tří dimenzí času t_1 ; t_2 ; t_3 , pak lze provádět matematické zápisy takto :

$u = \frac{dr}{dt}$; Rychlost pro stanovení zrychlení a transformací zrychlení

$a_x = \frac{du_x}{dt}$; $a_y = \frac{du_y}{dt}$; $a_z = \frac{du_z}{dt}$ Takto je derivace rychlosti podle „univerzálního“ tempa „t“

, které se nachází ve všech třech dimenzích času $t = t_1 = t_2 = t_3$ jako jednotné tempo odvíjení času do tří složek prostoru x, y, z.

Ovšem derivace rychlosti podle „složek veličiny čas“ ($t_1=t_x$; $t_2=t_y$; $t_3=t_z$) s různými tempy odvíjení času „t“ v jeho časových složkách (t_x ; t_y ; t_z) se už musí rozepsat do matice

pro $a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2 x}{dt^2}$ bude řešení rozepsáno podle složek času :

$a_x = \frac{du_x}{dt_x} = \frac{d^2 x}{dt_x \cdot dt_x}$; $a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2 x}{dt_y \cdot dt_x}$; $a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2 x}{dt \cdot dt_z}$

$a_x = \frac{du_x}{dt_x} = \frac{d^2 x}{dt_x \cdot dt_y}$; $a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2 x}{dt_y \cdot dt_y}$; $a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2 x}{dt \cdot dt_y}$

$a_x = \frac{du_x}{dt_x} = \frac{d^2 x}{dt_x \cdot dt_z}$; $a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2 x}{dt_y \cdot dt_z}$; $a_x = \frac{du_x}{dt} = \frac{d^2 x}{dt \cdot dt_z}$

V matici vypadnou 3 shodné případy ... a možná vypadnou další, když (?)

pro $a_y = \frac{du_y}{dt} = \frac{d^2 y}{dt^2}$ bude :obdobně rozepsat

a pro $a_z = \frac{du_z}{dt} = \frac{d^2 z}{dt^2}$ bude :také obdobně rozepsat

a když uvážíme další logické přístupy, tak lze dokonce „tři dimenze“ považovat za „jednu indexovanou veličinu“ s různými intervaly, tedy u času dilatace nebo frekvence pro vlny (různé toky času, tempa času) a u délek různá „lambda“ k vlnám, různé intervaly délek (lze to

vidět/uvážovat i jako pootočenou projekci). Pomocí těchto úvah může matematik napsat to, co já neumím... tj. vyjádřit mé „vzorečky“ elementárních částic jako „vlnobalíčky“ dimenzí veličin.... kde já neměl odbourat indexy u proměnných, ale pouze pro zjednodušení je „vynechal“ a čtenář si je tam musí domýšlet, že každá dimenze může mít a má jiný číselný index, který bude reprezentovat jiné intervaly délkové a jiné toky-odvíjení času (pro vyjádření dilatací a kontrakcí při vlnobalíčkování a následné projekci do soustavy pozorovatele – zřejmě průmětny).

A jsme u mých vzorečků, kde např. elektron vypadá takto : $\frac{x^2 \cdot t^2}{x^2 \cdot t^1}$, přičemž jak jsem řekl indexy

byly vynechány a moudrý matematik/fyzik to už musí vidět v nějakém druhu zápisové techniky pomocí „nějaké složité vlnové funkce“, např.

elektron $c \cdot \frac{\partial^2 u}{\partial t_1 \cdot \partial t_2} \cdot \Delta x_2$. Pro různé dimenze se bude např. psát nějaká interakční rovnice

obecně $\frac{\partial^2 u}{\partial t_i^2} \cdot \frac{\partial x_i}{\partial u} = c^2 \cdot \frac{\partial^2 u}{\partial t_i^2} \cdot \frac{\partial x_i^2}{\partial^2 u} \cdot \Delta t_i$

U interakčních rovnic nutno číslovat indexy proměnných, např. $x_1; x_2; x_3 \dots t_1; t_2; t_3$ (což je lepší pro přehlednost než dimenze délkové označovat $x; y; z$; např. $a_x = \frac{du_x}{dt_y} = \frac{d^2 x}{dt_y dt_x}$,

) ; pak lze navrhnout jistou konvenci, že budu pro zápisy používat : $x_1/t_1 = c$; $x_2/t_1 = w$; $x_2/t_2 = u$

Příklad interakční rovnice bude $\left(c^2 \cdot \frac{dx_2}{dt_1} \cdot \Delta t_1 \right) = \left(\frac{d^2 x_2}{dt_1^2} \cdot \Delta x_1 \right) \cdot \left(c \cdot \frac{dt_1 dt_2}{d^2 x_2} \cdot \Delta x_2 \right) \cdot \left(\frac{1}{\Delta t_2} \right)$
 $n = p + e^- + \bar{\nu}$
 (neutron) = (proton) + (elektron) + (anti ný)
 ($c^2 \cdot w \cdot t_c$) = ($w^2 \cdot x_c$) . ($c \cdot x_x / w \cdot u$) . ($1 / t_w$)

Příklad interakční rovnice bude $\left(c^2 \cdot \frac{dx_2}{dt_1} \cdot \Delta t_1 \right) = \left(\frac{d^2 x_2}{dt_1^2} \cdot \Delta x_1 \right) \cdot \left(c \cdot \frac{dt_1 dt_2}{d^2 x_2} \cdot \Delta x_2 \right) \cdot \left(\frac{1}{\Delta t_2} \right)$
 $n = p + e^- + \bar{\nu}$
 (neutron) = (proton) + (elektron) + (anti ný)
 ($c^2 \cdot w \cdot t_x$) = ($w^2 \cdot x_c$) . ($c \cdot x_x / w \cdot u$) . ($1 / t_w$)

a tím pádem lze zavést mou konvenci, která odbourá použití diferenciálních rovnic, respektive tou konvencí se zjednoduší zápisová technika.

$$\begin{array}{ccccccc} c^* & > & c & > & w & = & w & > & u \\ & & x_c & > & x_x & < & x_c & > & x_x \\ \hline & & t_c & = & t_c & < & t_w & = & t_w \\ & & x_1 & > & x_2 & < & x_1 & > & x_2 \\ \hline & & t_1 & = & t_1 & < & t_2 & = & t_2 \end{array}$$

se zjednoduší zápisová technika ... a dál to pokračuje „postaru“ na mých www

Proto můj původní vzoreček (zjednodušeně vyjádřený) :

$$\frac{\alpha \cdot x_1^m \cdot \beta \cdot t_k^n}{\gamma \cdot x_a^d \cdot \delta \cdot t_b^h} = 1$$

„chtěl být“ vlnobalíčkem jako např. $\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} \cdot \frac{\partial x^2}{\partial^2 u} = k \cdot c$